A. D. 1892

CURRENDA XII.

N. 2313.

List Jego Eminencyi Kardynała Sekretarza Stanu Maryana del Tindaro Rampolli.

Na rozporządzenie Nasze, ogłoszone w Kurr. V, VII i VIII. w r. b. odnośnie do języka liturgicznego, — otrzymaliśmy od Jego Eminencyi Kardynała Sekretarza Stanu Mar. Rampolli list, który w kopii Wbnemu Duchowieństwu do wiadomości podajemy:

Illme ac Rme Domine.

Litteras Amplitudinis Tuae die 8 superioris mensis Maii datas Ssmo Domino Nostro pro meo munere retuli. Porro Sanctitas Sua studium a Te impensum ad tollendos abusus, qui in celebratione divinorum officiorum in ista Dioecesi irrepserant, apprime commendare dignata est. Spem insuper fovet Te etiam in posterum enixe operam daturum ut Catholicae Ecclesiae praescripta circa latini idiomatis usum in sacris ritibus officiisque peragendis adamussim observentur. Gratum demum mihi est Amplitudini Tuae significare Sanctitatem Suam Tibi ac gregi tuae Pastorali curae concredito *Apostolicam Benedictionem peramanter* impertire. Quae Amplitudini Tuae communicans peculiares animi mei sensus Tibi profiteor et bona ac fausta cuncta adprecor a Domino.

Amplitudini Tuae

Romae die 22 Iunii 1892. *Addictissimus*

M. Card. Rampolla.

N. 1737.

Jak ratować grunta plebańskie?

Gdy XX. proboszczowie obowiązani są z mocy przysięgi złożonej przy instytucyi kanonicznej do strzeżenia całości gruntów erekcyonalnych, i rewindykowania tychże w razie zaboru, zaniedbanie zaś tego obowiązku, pociągające smutne dla majątku kościelnego skutki, ciężkiem jest przewinieniem, gdy wypadki naruszania granic gruntów plebańskich często się przytrafiają, wielu zaś nie zna sposobu obrony, przeto korzystając z instrukcyi c. k. Prokuratoryi skarbu, w pewnym poszczególnym wypadku wydanej, podajemy Wiel. Duchowieństwu następujące w tym kierunku wskazówki:

1. Każdy proboszcz powinien wyraźnie odznaczyć *obecne granice* swych gruntów erekcyonalnych miedzą, zaś na rogach kopcami lub kamieniami granicznemi.

2. W przypadku naruszenia tejże granicy należy jak najrychlej, zawiadomić o tem c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie, albo też przed upływem dni 30 od naruszenia granicy wnieść skargę do właściwego c. k. sądu.

Zawiadomienie c. k. Prokuratoryi winno zawierać wszystkie okoliczności faktyczne, to jest: *a*) dokładne opisanie naruszonej przestrzeni, *b*) podanie imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania przywłaszczyciela, *c*) dzień, w którym naruszenie gruntów nastąpiło, *d*) sposób, w jaki takowe dokonanem zostało, *e*) dzień, w którym się pleban po raz pierwszy o zaborze dowiedział, *f*) imiona i nazwiska świadków powołać się mających na udowodnienie rozstrzygających w sporze prowizoryalnym okoliczności ostatniego faktycznego posiadania i czynu niepokojenia. Szczegóły te umożliwią c. k. Prokuratoryi skarbu wniesienie skargi prowizoryalnej w terminie dni 30.

Wzór skargi do c. k. sądu wnieść się mającej, jest następujący:

(Rubrum)

Nagłe z powodu naruszenia posiadania.

Do

Świetnego c. k. Sądu powiatowego

w ______

SKARGA PROWIZORYALNA

ks. ______

rz. kat. proboszcza w ______

przeciw NN.

(tu podać imie, nazwisko i miejsce zamieszkania niepokoiciela)

o niepokojenie w posiadaniu

(tu opisać dotyczący grunt)

podwójnie

(Formularz skargi)

Świetny c. k. Sądzie!

Rz. kat. probostwo (względnie »kościół«) w ______ zostawało od niepamiętnych czasów w spokojnem posiadaniu gruntu (tu należy dokładnie podać odnośny grunt, którego położenie i granice przy rozprawie dokładnie będą wskazane) ______

Dopiero dnia ______ 189 dowiedział się podpisany pleban ______ że wspomniane probostwo (ewentualnie kościół) w posiadaniu rzeczonego gruntu ______ przezto zaniepokojone. . . . zostało . . , że NN. (tu podać imię i nazwisko niepokoiciela) w dniu ______ (tu wymienić dzień, w którym niepokojenie nastąpiło i opisać, w jaki sposób takowe zostało dokonane) ______

Udowadniając tak ostatnie faktyczne posiadanie spornego przedmiotu jakoteż czyn niepokojenia przez świadków, których nazwiska przy rozprawie się poda, wnosi podpisany proboszcz niniejszą skargę i uprasza, by Świetny c. k. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy w myśl ces. rozp. z dnia 27 października 1849. L. 12. Dz. u. p. orzekł:

1) Rz. kat. probostwo (ewentualnie »kościół«) w ______ zostało w spokojnem posiadaniu wyż opisanego gruntu ______ przez NN. (tu podać imię i nazwisko niepokoiciela) ______ zaniepokojone ______.

2) Rz. kat. probostwo (ewentualnie »kościół«) w ______ utrzymuje się w spokojnem posiadaniu przedmiotu pod liczbą 1) określonego, pozwanemu zaś zakazuje się wszelkie naruszenie posiadania pod karą 50 złr. aw. ______

3) Pozwany winien jest przedmiot sporu własnym kosztem do dni 14 pod karą 50 złr. do pierwotnego stanu przywrócić ______

4) Pozwany . . . obowiązany ______ koszta tego sporu w swoim czasie policzyć się mające, skarżącej stronie ______ w przeciągu dni 14 pod rygorem egzekucyi zwrócić.

Data ______

Podpis ks. proboszcza.

N. 1879.

Poszukuje się kapłana polskiego dla emigrantów polskich w Kanadzie.

Arcybiskup z Kanady poszukuje kapłana polskiego dla emigrantów polskich w jego dyecezyi zostających. Żal tego ludu bez opieki duchownej pozostającego! Gdyby się znalazł między Duchowieństwem dyecezalnem kapłan, któryby usługi swe duchowne chciał w tym celu poświęcić, niech się zgłosi do Konsystorza Biskupiego.

N. 1966.

Poszukuje się metryki urodzenia i chrztu Wojciecha Konarskiego.

Karol Konarski, uczeń szkoły pionierskiej w Hainburgu potrzebuje metryki swego dziada Wojciecha, który się r. 1794 gdzieś w zachodniej Galicyi miał urodzić.

Raczą WW. XX. proboszczowie przeglądnąć metryki urodzenia z tego roku, a w razie znalezienia aktu zgłosić się do kapelana ks. Izydora Pilarskiego (k. u. k. Militär-Seelsorge in Salzburg), który wszelkie należytości i taxy pokryje.

N. 2187.

Polecenie Berty Zaleskiej, która restauruje ornaty, kapy, chorągwie i t. p.

Berta Zaleska zamieszkała w Tarnowie na Zabłociu ul. szewska N. 12 podejmuje się restauracyi ornatów, kap, chorągwi, baldachimów oraz wszelkiej bielizny i robót w zakres hafciarski wchodzących, które ze znajomością rzeczy ma wykonywać. Na jej prośbę polecamy ją Wiel. Duchowieństwu.

N. 2044.

Zapisywanie neofitów do metryk.

Według reskryptu W. c. k. Namiestnictwa z 1. Czerwca 1892 l. 42280 mogą akty chrztu neofitów tylko w tym wypadku do ksiąg urodzonych i ochrzczonych bez zarządzenia W. c. k. Namiestnictwa być wpisanemi, jeźli wiek i pochodzenie ochrzczonego zostały na podstawie dokumentów publicznych dowodnie stwierdzone.

Dla zachowania jednostajności polecamy tedy Wiel. Duchowieństwu parafialnemu, aby akty chrztu neofitów zapisywanemi były w osobnych na ten cel przeznaczonych księgach. Zastrzegamy przytem, aby wpisywać tylko te okoliczności, które dokumentami publicznymi urzędowi parafialnemu przedłożonymi, zostały poparte. Przed szczegółami, których prawdziwość nie została stwierdzoną, dodać należy słowo: i „wrzekomo.“ Do ksiąg tych z tem samem zastrzeżeniem, zapisywać należy akty przejścia z innych wyznań na łono kościoła katolickiego.

Przesyłka Szematyzmów i Dyrektoryów wolna od opłaty pocztowej.

W Nr. IV. Kurendy Najprzewielebniejszego Konsystorza Biskupiego obrz. łać. w Przemyślu z dnia 28 kwietnia 1891 l. 1234 czytamy jak następuje:

W ubiegłym roku wydarzyły się wypadki, że na wysłanych przez kancelaryę konsystorską pakietach, zawierających Szematyzmy i Dyrektorya na rok 1892, przekreślił tutejszy c. k. Urząd pocztowy uwagę: „rzecz urzędowa wolna od opłaty“ i napisał kwotę jako portoryum rzekomo się należącą, przez co niektóre Urzędy Dziekańskie były przymuszone zapłacić tę kwotę, poczem udały się z zażaleniem na takie postępowanie do Konsystorza.

Na Naszą w tym celu wystósowaną odezwę, otrzymaliśmy pod dniem 7 kwietnia 1892 L. 6169 uwiadomienie c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, iż równocześnie polecono c. k. Urzędowi pocztowemu w Przemyślu, by wspomniane posyłki zaopatrzone stósowną do Art. V. ustawy z r. 1865 klauzulą, uważał jako wolne od opłaty pocztowej.

Zwróconą też została Urzędowi Dziekańskiemu Mościskiemu, który do zażalenia swojego dołączył odnośną kartę z adresem, kwota 45 ct. niesłusznie zapłacona, innym zaś dwom Urzędom Dziekańskim, które tego dowodu Konsystorzowi nie przesłały, odmówiono zwrotu zapłaconej kwoty.

Co się Wielebnemu Duchowieństwu niniejszem do wiadomości podaje z tem nadmienieniem, że gdyby się w przyszłości podobne wypadki zdarzyły, należałoby się do odnośnej skargi załączyć kartę z adresem, na którejby urząd pocztowy przekreślił napis: Sprawa urzędowa, wolna od opłaty.

Co Wbnym XX. Dziekanom komunikujemy do wiadomości.

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

inde a 8. Aprilis usque ad 14. Iulii 1892.

R. *Wołek Paul.*, transl. e Jurków ad Zawada — R. *Mordarski Ign.* e Siedliska ad Jurków — R. *Gajewski Ladisl.*, constit. administr. in Baranów — R. *Leżoń Mich.* e Zakliczyn ad Trzciana — R. *Guzik Adalb.* e Borowa ad Siedliska — R. *Głuc Ios.* e Dembno ad Pilzno — R. *Radwański Petrus, a Sacris suspensus* — R. *Gajewski Lad.* ob morbum ab officiis administr. in Baranów elib. et R. *Zuziak Martinus,* constit administrator de Baranów — R. *Krośniński Ios.* e Zasów ad Dąbrowa — R. *Grochowski Stan.* e Chorzelów ad Chełm et R. *Słowiński Franc.* e Chełm ad Chorzelów — R. R. *Bubula Ioan.* et *Jarotek Ioan.* e Podegrodzie ad Cerekiew et Zakliczyn — *Vincent. Dymnicki* e Grybów et *Lad. Szymanek* e Ropczyce ad Podegrodzie — R. *Hołda Ioannes* e Rzezawa ad Łącko — R. *Podolski Petrus* e Mikluszowice ad Szczepanów — R. *Bruśnicki Iac.* e Wietrzychowice ad Uszew — R. *Kapturkiewicz Ios.* e Szczepanów ad Dobra — R. *Kurkiewicz Adam* e Lubzina ad St. Wiśnicz — R. *Mirecki Ioannes* e St. Wiśnicz ad Borowa - R. *Franc. Sikorski* e Lipnica mur. ad Czchów et R. *Skopiński Mathaeus* e Czchów ad Lipnica mur.

Piis ad aram precibus commendantur:

anima p. m. *Antonii Janczura,* Parochi de Baranów, qui 23 Aprilis, Sacramentis provisus anno vitae 77, sacerd. 52 obiit, Societati precum pro felici morte *adscriptus.*

„ „ „ *Andreae Kuczek,* Curati de Ryglice, qui 19. Iunii repentina morte e vivis ablatus, anno vitae 66 sacerd. 40 — Societati pr. *adscriptus.*

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO

W Tarnowie, dnia 14. lipca 1892.

IGNACY
Biskup.

Stanisław Walczyński
Kanclerz.

W drukarni Józefa Styrny w Tarnowie, 1892.

Nakładem Kleru Dyecezalnego.